25/12/2020

“Η σκέψη μας στα συλημένα ιερά προσκυνήματα”

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

“Μαζί με τη χαρά, που μας προσφέρει η μεγάλη εορτη της Ενανθρωπήσεως του Κυρίου μας, πέραν από τα 46 συνεχόμενα έτη αγώνα ενάντια στην παράνομη κατοχη των εδαφών της πατρίδας μας από τον Τούρκο εισβολέα, βιώνουμε φέτος και τις θλιβερές συνέπειες της επί εννέα μήνες επικρατούσης πανδημίας του κορωνοιού” αναφέρει ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος στην Εγκύκλιό του για τα Χριστούγεννα και προσθέτει:

“Όσον αφορά την καταστροφική για όλη την υφήλιο πανδημία, από την πρώτη στιγμή η Εκκλησία Κύπρου και εμείς, προσωπικά, κινούμενοι από αγάπη προς τον λαό μας, αποδεχθήκαμε όλους τους περιορισμούς που έθεσαν οι Αρμόδιες Αρχές, με την ελπίδα βελτίωσης των δύσκολων συνθηκών υγείας του λαού μας. Σ’ αυτό το σημείο, οφείλω να συγχαρώ τόσο τον ιερό μας κλήρο όσο και τον υπόλοιπο κυπριακό λαό για την υποδειγματική πειθαρχία που επέδειξαν, ώστε να αποφευχθεί η διάδοση του ιού μέσα στους ιερούς ναούς μας, παρόλο που η στέρηση ενεργούς συμμετοχής των πιστών στα ιερά Μυστήρια της Εκκλησίας προκάλεσε σ’ όλους

λύπη και αθυμία. Μέσα σ’ αυτή τη σύγχυση αλλά και ανησυχία που επικρατεί, η σκέψη μας δεν παύει να βρίσκεται και στους εγκλωβισμένους, τους πρόσφυγες και τους συγγενείς των αγνοουμένων μας, στις σκλαβωμένες πόλεις και τα χωριά μας, στις εκκλησίες μας και τα ιερά μας προσκυνήματα, που συλημένα και βεβηλωμένα από τον κατακτητή παραμένουν αλειτούργητα.”

Αρχιεπισκοπική Εγκύκλιος για τα Χριστούγεννα 2020
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Ο Β΄

ἐλέῳ Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου,
Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι τῆς Ἁγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,
Χάριν, εἰρήνην καὶ εὐλογίαν παρὰ τοῦ τεχθέντος ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον ἠνώθησαν, τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ. Σήμερον Θεὸς ἐπὶ γῆς παραγέγονε καὶ ἄνθρωπος εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκε». (Ἰδιόμελον Λιτῆς Χριστουγέννων)

Μὲ αὐτὸν τὸν μυσταγωγικὸ ὕμνο ἡ Μητέρα Ἐκκλησία μᾶς εἰσάγει στὸ μεγάλο μυστήριο τῆς Θείας Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖο ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξιώνει γιὰ μία ἀκόμη φορὰ νὰ βιώνουμε περιχαρεῖς.

Τὸ γεγονὸς τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἕνα στατικὸ ἢ ἕνα ἀκόμη ἐξαιρετικὰ μεγάλο γεγονὸς στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, τὸ ὁποῖο παραπέμπει στὶς ἡμέρες τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου. Ἀντιθέτως, ἀποτελεῖ τὴ μέγιστη καὶ ἀκατάληπτη ἔκφραση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο, διότι εὐαγγελίζεται «τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον», τὸ ὁποῖο «τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐξ ἧς Χριστὸς ἐτέχθη ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας».

Καὶ ὄντως, ἡ κατὰ σάρκα γέννηση τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ μυστήριο μέγα καὶ ἀπολυτρωτικό, τὸ ὁποῖο ἔκτοτε ἐνεργεῖται διηνεκῶς ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο, ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ καὶ θὰ πραγματώνεται ἀδιαλείπτως μέχρι τὴ συντέλεια τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἄναρχος Θεὸς λαμβάνει ἀρχή, γιὰ νὰ προσφέρει στὸν πεπερασμένο ἄνθρωπο τὴν αἰωνιότητα. Ὁ φιλανθρωπότατος Δεσπότης, δὲν ἐγκατέλειψε τὸν γυμνωθέντα ἀπὸ τὴ Χάρη καὶ ἀπωλέσαντα τὸν Παράδεισο ἄνθρωπο, ἀλλ’ «ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη». Γεννᾶται σαρκὶ «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου», γιὰ νὰ

ἀνακαινίσει τὴ σάρκα, νὰ τὴν ἀναδείξει Ναὸν Αὐτοῦ ἅγιο, νὰ τὴν ὁδηγήσει στὸ «πρῶτον κάλλος» καὶ νὰ τῆς χαρίσει τὴν ἀθανασία.

Εἶναι φανερὸ ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δὲν μποροῦσε νὰ προσφέρει τὴν ποθητὴ αὐτὴ λύτρωση, καθότι οἱ δημιουργηθέντες κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ πρωτόπλαστοι, εἶχαν ἀμαυρώσει αὐτὴ τὴ δωρεὰ μὲ τὴν πτώση.

Ὡς ἐκ τούτου, μόνον Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος «μετέδωκεν ἡμῖν τῆς ἰδίας εἰκόνος», μποροῦσε να κοινωνήσει τῆς πτωχῆς καὶ ἀσθενοῦς ἡμῶν φύσεως, γιὰ νὰ μᾶς καταστήσει μετόχους τῆς Θεότητός Του.

Γιὰ αὐτὸ τὸν λόγο περιχαρὴς ὁ μέγας Ἀθανάσιος διακηρύττει: «Αὐτὸς ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν». Καὶ συμπληρώνει, στὸ ἴδιο ἀκριβῶςπνεῦμα, ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἄνθρωπος γὰρ ἐγένετο ὁ Θεὸς καὶ Θεὸς ὁ ἄνθρωπος».

Αὐτὴν τὴν ὕψιστη τιμή, ἀπὸ μέσης καρδίας, ζῶντες, τέκνα ἐν Κυρίῳ περιπόθητα, ἄς βοήσωμεν μετὰ χαρᾶς τῷ σαρκωθέντι Χριστῷ: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἣν ἡμῖν ἐβράβευσεν ἡ παρουσία σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα Σοι»!

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μαζὶ μὲ τὴ χαρά, ποὺ μᾶς προσφέρει ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου μας, πέραν απὸ τὰ 46 συνεχόμενα ἔτη ἀγώνα ἐνάντια στὴν παράνομη κατοχὴ τῶν ἐδαφῶν τῆς πατρίδας μας ἀπὸ τὸν Τοῦρκο εἰσβολέα, βιώνουμε φέτος καὶ τὶς θλιβερὲς συνέπειες τῆς ἐπὶ ἐννέα μῆνες ἐπικρατούσης πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν καταστροφικὴ γιὰ ὅλη τὴν ὑφήλιο πανδημία, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἡ Ἐκκλησία Κύπρου καὶ ἐμεῖς, προσωπικά, κινούμενοι ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν λαό μας, ἀποδεχθήκαμε ὅλους τοὺς περιορισμοὺς ποὺ ἔθεσαν οἱ Ἁρμόδιες Ἀρχές, μὲ τὴν ἐλπίδα βελτίωσης τῶν δύσκολων συνθηκῶν ὑγείας τοῦ λαοῦ μας.

Σ᾽ αὐτὸ τὸ σημεῖο, ὀφείλω νὰ συγχαρῶ τόσο τὸν ἱερό μας κλῆρο ὅσο καὶ τὸν ὑπόλοιπο κυπριακὸ λαὸ γιὰ τὴν ὑποδειγματικὴ πειθαρχία ποὺ ἐπέδειξαν, ὥστε νὰ ἀποφευχθεῖ ἡ διάδοση τοῦ ἰοῦ μέσα στοὺς ἱεροὺς ναούς μας, παρόλο ποὺ ἡ στέρηση ἐνεργοῦς συμμετοχῆς τῶν πιστῶν στὰ ἱερὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας προκάλεσε σ᾽ ὅλους λύπη καὶ ἀθυμία.

Μέσα σ᾽ αὐτὴ τὴ σύγχυση ἀλλὰ καὶ ἀνησυχία ποὺ ἐπικρατεῖ, ἡ σκέψη μας δὲν παύει νὰ βρίσκεται καὶ στοὺς ἐγκλωβισμένους, τοὺς πρόσφυγες καὶ τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀγνοουμένων μας, στὶς σκλαβωμένες πόλεις καὶ τὰ χωριά μας, στὶς ἐκκλησίες μας

καὶ τὰ ἱερά μας προσκυνήματα, ποὺ συλημένα καὶ βεβηλωμένα ἀπὸ τὸν κατακτητὴ παραμένουν ἀλειτούργητα.

Ἡ Τουρκία, μὲ τὶς τελευταῖες της παρεμβάσεις στὸ Κυπριακό, ἔδειξε πιὰ ὁλοκάθαρα τοὺς πραγματικούς της στόχους. Στὸ παρὸν στάδιο, ἐπιδιώκει λύση δύο κρατῶν. Ὅμως, μία λύση δύο κρατῶν, ἔστω καὶ ἐνταγμένων στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση, ἐνέχει, κατὰ τὴ γνώμη μας, θανάσιμους κινδύνους. Ποιός θὰ ἐμποδίσει τὴ ροὴ ἑκατομμυρίων Τούρκων στὸ οὕτω καλούμενον «τουρκοκυπριακὸ κράτος»; Καὶ ποιός ὕστερα θὰ τοὺς ἐμποδίσει, ἀφοῦ τοὺς δοθεῖ καὶ εὐρωπαϊκὴ ὑπηκοότητα, νὰ περάσουν στὸ Ἑλληνοκυπριακὸ Κράτος καὶ νὰ μᾶς ὑποσκάψουν παντοιοτρόπως;
Ἐπίσης, πιστεύουμε ὅτι οὔτε ἡ Ευρώπη ἀποδέχεται τὴ λύση δύο κρατῶν, ἀφοῦ θὰ δημιουργήσει προηγούμενο καὶ γιὰ ἄλλες Εὐρωπαϊκὲς χῶρες, στὶς ὁποῖες ὑποβόσκει ἡ ἐπιθυμία τῶν μειονοτήτων γιὰ ἀπαγκίστρωση ἀπὸ τὶς κεντρικὲς κυβερνήσεις.

Ἀπέναντι στὰ σχέδια αὐτὰ τῆς Τουρκίας, τὴ βουλιμία τῆς ὁποίας γνωρίζουμε, πρέπει νὰ ἀντιτάξουμε τὴν μεταξύ μας ἑνότητα, τὴν ἀγωνιστικότητα καὶ σταθερότητα, ἀντιδρώντας ἔντονα καὶ μὲ κάθε νόμιμο τρόπο στὴν ἄδικη καὶ ἐχθρικὴ ἐπιβουλή.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἑορτάζοντες αὐτὲς τὶς μέρες τὴ συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ τελειότερο δημιούργημά Του, τὸν ἄνθρωπο, ἄς μὴν ξεχνοῦμε τοὺς ἀδελφούς μας, ποὺ χρειάζονται ὅσο ποτὲ ἄλλοτε τὴ δική μας συναντίληψη καὶ ἀγάπη. Δὲν εἶναι λίγοι οἱ συνάνθρωποί μας ποὺ ἡ ἀσθένεια καὶ οἱ ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς, τοὺς πληγώνουν καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα. Νὰ σταθοῦμε δίπλα τους, εἰδικὰ αὐτὲς τὶς μέρες, συμπαραστάτες στὶς δυσκολίες τους καὶ συμμέτοχοι στὸν πόνο καὶ τὴ θλίψη τους.

Ἀκόμη, στοὺς ἰατροὺς καὶ νοσηλευτές μας, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν καὶ φροντίζουν μέσα σὲ δύσκολες συνθῆκες ὅσους νοσοῦν, ἐκφράζουμε τὴν εἰλικρινὴ συμπαράστασή μας, τὴν ὁλόθυμη εὐχαριστία καὶ τὸν ἔπαινό μας γιὰ τὸ ἀξιοθαύμαστο ἔργο ποὺ ἐπιτελοῦν.

Ἐπαναλαμβάνω γιὰ μία ἀκόμη φορά· ὀφείλουμε νὰ τηροῦμε μὲ ἀκρίβεια τὰ προβλεπόμενα μέτρα. Μόνο μὲ πνεῦμα ὁμοθυμίας καὶ αὐτοπειθαρχίας, μποροῦμε νὰ ξεπεράσουμε τὸν κίνδυνο τῆς ἐνσκηψάσης πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ὑποχρέωσή μας πρὸς τὴν ἡμικατεχόμενή μας Πατρίδα, ποὺ μᾶς θέλει ὑγιεῖς, γιὰ νὰ ἀγωνιζόμαστε τόσο γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν δικαίων της, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἐπούλωση τῶν πληγῶν, ποὺ προκάλεσε ἡ πανδημία, σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς

τῆς Κοινωνίας μας.

Μὲ αὐτὰ τὰ μηνύματα, ἀπευθύνουμε χαιρετισμὸ ἀγάπης καὶ εὐλογίας πρὸς ὅλο τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἐκκλησίας καὶ εὐχόμαστε ὅπως ὁ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθεὶς Κύριος ἀναγεννηθεῖ μέσα μας, γιὰ νὰ μᾶς φωτίζει καὶ νὰ μᾶς ὁδηγεῖ πάντοτε στὸν σωτήριο δρόμο Του.

Διάπυρος ἐν Κυρίῳ τεχθέντι εὐχέτης

†Ο Κύπρου Χρυσόστομος